

Briļļu Lauņi

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 22 (2660)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 20. februārī

Maksā
2 kap.

Jēkabpils rajona jauno lauksaimniecības pirmrindnieku salidojums

**Jaunieši! Esiet
nākotnes izlūku
pirmajās līnijās!**

(NO LĒKJS JĒKABPILS RK
SEKRETĀRA R. EGLISA
ZIŅOJUMA)

Komunistiskās partijas svinīgā deklarācija: «Tagadējā padomju cilvēku paaudze dzīvos komunismā» dziļi savilpo un iedvesmo visus padomju cilvēkus, mūsu jaunatni. Lielajā komunisma cēlāju forumā — PSKP XXII kongresā Nikita Hruščovs teica: «Partija tic komjaunatnei, padomju jaunatnei un sauc mūsu jauno paaudzi uz priekšu — uz komunisma celtnēm».

Ar lielu entuziasmu partijas jaunās Programmas īstenošanu sākuši Jēkabpils rajona lauku jaunieši. Viņu vidū desmitiem darba pirmrindnieku. Vairākās saimniecībās izšķirošais spēks lopkopības fermās — jaunieši. Zalvītes kolhozā no 12 slaucējiem 8 ir jaunieši, «Nākotnē» no 17 govju grupām 10 kopj jaunās lopkopes. Ar prieku var ziņot, ka pērn uz lopkopības fermām pastāvīgā darbā aizgājuši 159 komjaunieši un jaunieši.

Tomēr jaunu, čaklu roku, dedzīgu siržu lopkopības fermās vēl ir par maz. Sevišķi maz jauniešu strādā cūku un putnu novietnēs. 21 rajona saimniecībā joprojām nav neviena jaunā cūkkopja, tāni skaita Seces un Neretas padomju saimniecībās, kolhozā «Vārpa» un citās. Tas ir viens no rajona komjauniešu un jauniešu saistību neizpildes cēloņiem cūku nobarošanā 1961. gadā. Tāds pats stāvoklis putnkopībā. Pagaidām tikai 14 saimniecībās strādā jaunie putnkopji.

Lieli darbi jāveic jaunajiem kukurūzas, cukurbiešu, lopbarības pupu audzētājiem. Jaunā, modernā tehnika, ko ar katru gadu vairāk saņem kolhozi un padomju saimniecības, gaida izglītotus, pamatīgām zināšanām apbruņotus vadītājus. Te ir nepieciešami cilvēki ar labām zināšanām fizikā, mašīnmācībā, ķīmijā, agrotehnikā. Lūk, viens no priekšējo līniju iecirkņiem komunisma celtniecībā! Tas gaidīt gaida vidusskolu absolventus, tāpat kā lopkopības fermas un kukurūzas, cukurbiešu, pupu plantācijas.

Arvien sarežģītāka kļūst lauksaimnieciskā ražošana. Komplicētās mašīnas, jauni progresīvi ražošanas paņēmieni — tas viss prasa novatorisku pieeju. Kas gan cits, ja ne jaunatne būs cīnītāji par visu jauno, progresīvo!

Tagad, kad lauku darbaļaudis stājusies pie īsti revolucionāra pasākuma zemkopībā — sējumu struktūras pārkārtošanas, jaunatnei piekrīt sevišķi svarīga loma. Arī te ir jauno komunisma cēlāju triecieniecirknis. Ātri aizstāt neizdevīgo zālāuku sistēmu ar intensīvāku zemes izmantošanas metodi — kukurūzu, cukurbietēm, graudaugiem, tāni skaitā pākšaugiem un pupām. Pareiza augsnes mēslošana, mikroelementu pielietošana ražu stimulēšanai, herbicīdu plaša izmantošana nezāļu apkarošanai un citas progresīvas metodes ātri un plaši jāievieš visās saimniecībās.

Un beidzot visi šie lielle darbi jāveic, īstenojot jauno komunisma cēlāju lozungu: «Mācīsimies strādāt un dzīvot komunistiski!»

Mikroelementi—zemes vitamīni

(NO KOLHOZA «1. MAIJS» PIRMĀS BRIGĀDES BRIGADIERES
V. KĻAVAS RUNAS)

Ar lieliem aizspriedumiem kolhoza «1. Maijs» gados vecie kolhoznieki uzņēma jauno kukurūzas audzētāju nodomu plaši pielietot mikroelementus ražu stimulēšanai. — Tāda niekošanās vien būs. Nekas labtur nesanāks...

Tā sprieda tie, kam vectēvu darba metodes

bija kļuvušas par negrozāmu likumu. Jaunieši domāja citādi. Par spīti aizspriedumiem, viņi prāvai platībai — 60 ha kukurūzas — deva vara—kālija tabletes, rūpīgi kopā sējumus. Sevišķi centīgi to darīja traktorists Gunārs Ēķis. Pēc ražas novākšanas visi pārliecinājās,

ka taisnība jauniešiem. Tie sējumi, kas saņēma mikroelementus, deva par 170 centneriem zaļās masas no katra hektāra vairāk nekā pārējā kukurūza. Sini gadā visiem kukurūzas sējumiem dosim mikroelementus. Izmēģināsim arī fosforbakteriā ietekmi ražu celšanai.

Mūsu mērķis—bagāta raža

(NO SELIJAS KOLHOZA AGRONOMES E. SALENIECES RUNAS)

Sēlijas kolhoza kolektīvs šogad nolēmis panākt krasu lūzumu ražu kāpināšanā. Krava aiz kravas, tonna pēc tonnas mēslojums plūst uz tīrumiem. Galvenajos vilcienos sējumu struktūras pārkārtošanu veicām jau pērn. 47% aramzemes aizņēma graudaugi. Mūsu aktuālākā problēma — ražu celšana. Tāpēc arī tik neatlaidīgi strādā mehanizatori un kolhoznieki.

Tīrumiem uzvests 1200 tonnu

kūdras. To kompostēsim ar kūtmēsliem, vircu. Mūsu mērķis un uzdevums—katram hektāram aramzemes dot 10 tonnas organiskā mēslojuma. Tas ir pirmais solis augsnes auglības celšanai. To pastiprināsim ar stingru agrotehnikas noteikumu ievērošanu. Mūsu tīrumi var dot lielākas ražas, mēs spējam ražot vairāk.

(Turpinājums 3. lappusē)

PAR GAUMĪGU UN IEDARBĪGU UZSKATES

Nupat sarīkotā Jēkabpils rajona kultūras iestāžu uzskatāmās agitācijas līdzekļu skate parādīja, ka mūsu kultūras darbinieki spē prasmīgi un mērķtiecīgi parādīt vienkāršo darba darītāju sasniegumus, sociālistiskās sacensības rādītājus, turpmākos uzdevumus.

Saskatīt to, kas šodien ir svarīgāks, labi pratusi Sērenes ciema bibliotēkare I. Dobelniece kopā ar tautas nama vadītāju K. Āpškalnu. Sēreniešu eksponētie stendi «PSRS

20 gados», «Mūsu vadugunis» un «Sociālistiskā sacensība» bija vieni no labākajiem izstādē kā noformējuma, tā satura ziņā. Var redzēt, ka kultūras darbiniekiem te cieši sakari ar lauksaimniecības speciālistiem. Labi uzrakstīta slaucējas Veltas Elksnes darba pieredze, konkrēti parādīts, ko tā dod saimniecībai. Nav peļama kolhoza «Sarkanais partizānis» parādītā pieredze lauku pupu un kukurūzas audzēšanā.

Uzskates līdzekļu gatavošanā krietni pastrādājusi Saukas ciema kultūras darbiniece A. Ūdre. Sau-

ciešiem bija visvairāk eksponātu — 8 stendi. Lai gan vairākās vietās, kā norādīja republikas Kultūras ministrijas metodiskā kabineta metodists b. Balaško un citi skates dalībnieki, viņi «pārcentās» — noformējumā bija vairākas kļūdas, tāpat nevalitatīvi uzrakstīta dažu pirmrindnieku pieredze, tomēr izvirzītās tēmas ir aktuālas.

Viesītes kultūras nama darbinieki nebija žēlojuši līdzekļus ārējai ietērpam, lielajiem koka rāmjiem, kas, diemžēl, pa lielākai daļai nomāca saturu. Ar vārdu sakot, ne visur forma palīdzēja izteikt domu. Gau-

mīgi bija noformēti stendi «Padomju cilvēks — ceļvedis kosmosā», «Pēc 20 gadiem mēs dzīvosim komunismā». Tur, kur pielikts vairāk izdomas un darba, uzskatāmā agitācija aicina, tā dod lielu labumu.

Atzinību izpelnījās Jaunsēlpils bibliotēkas un tautas nama darbinieces V. Gerasimovas un R. Avotiņas veidotais stends «Komunistiskā darba ferma», bet apdare varēja būt labāka, glītāka.

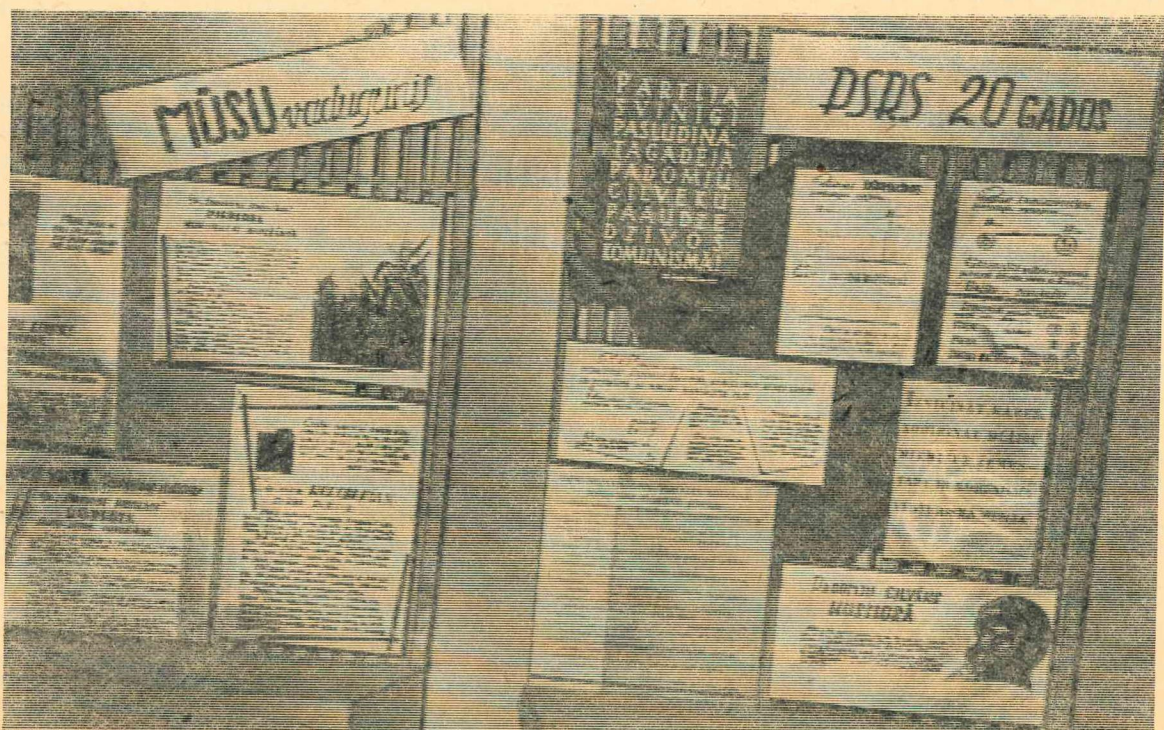
Ar savu dzīvo domu, aktualitāti un radošu ārējo ietērpu piesaistīja uzmanību stends «Sēlijas traktoristu aicina». Ja vēl klāt visiem skaitļiem un sīkiem aprēķiniem, kas uzskatāmi parāda, ko var dot mehanizatori saimniecības augšupejai, klāt nāktu laba pieredze par vienu no šī kolhoza traktoriem, tad tiešām kritikai nebūtu vietas. Šeit pamatota uzslava jāsāņem Sēlpils bibliotēkarei A. Ručevskai.

Nevar nepieminēt saturā diezgan labo, bet ārējā izskatā nekur nedrīgo Druvu padomju saimniecības stendu par darba pirmrindniekiem. Fotoattēli diezgan neizskatīgi, pietupināti ar spraudītēm, bet sīkāk par cilvēkiem nav pastāstīts. Tā strādāt nedrīkst.

Pavisam nepiedodama ir Leimaņu ciema bibliotēkares V. Purenīnas nostāja. No turienes nebija atsūtīts neviens eksponāts. Lai gan b. Purenīna strādā šajā darbā vairākus gadus un vietējā kolhozā «Mežgale» netrūkst lielisku darba pirmrindnieku, kultūras darbiniekiem pietrūcis iniciatīvas iedarbīgas uzskates līdzekļu izveidošanā.

Pildot vēsturisko komunisma uzcelšanas Programmu, kultūras darbu vērtē arī pēc tā, kā tas veicina saimniecību ekonomiskos rādītājus. Un šajā ziņā daudz var palīdzēt tieši iedarbīga uzskatāmā agitācija.

A. Pušpure,
LKP Jēkabpils rajona komitejas
instruktore



Skates apmeklētāji labprāt uzskatās pie Sērenes kultūras nama darbinieku veidotajiem stendiem. D. Sliksāna foto

Partijas pirmorganizācijās

BRIGADIERIS

Svētdiena. Ir vajadzība aizbraukt pie brigadierā. Visapkārt ceļam 11 km garumā plešas brigādes lauki, kas sen atdevuši savu ražu. Un neviens domas aizklist pie tiem, kas šos tīrumus kopuši, šeit strādājuši. Viens no viņiem ir brigadieris komunisti Antons Sipčonoks.

No padomju saimniecības dibināšanas strādāju šajā brigādē kā uzskaitvede. Karstajā darba laikā redzēju viņa saimniecisko rīcību. Tagad brigādē ir labākā saimniecība. Tiesa, tas nenācās viegli. 13 stundas gara ir brigadierā darba diena vasarā. Tikai tādējādi iespējams dienā trīs četras reizes apbraukāt brigādi un būt klāt visur, kur izšķiras ražas likteņi. Maz brigādē ir darba spējīgu cilvēku, taču brigadieris atrod individuālu pieeju arī gados vecākiem ļaudīm. Un karstajā darba laikā tie neatteic pielikt arī savu roku ražas novākšanā.

Lai ražas novākšana veiktos raiti un bez kavējumiem, brigadieris vienmēr vakarā sagatavo nākošās dienas darba norīkojumus divos variantos — vienu labiem meteoroloģiskiem laika apstākļiem, otru — sliktiem.

Biedrs Sipčonoks ir ieaudzinājis savos ļaudīs augstu apzinīgumu, atbildību par savu darbu. Brigādē nekad neatsakās, iestājoties labiem laika apstākļiem, pastrādāt ilgāk vakaros vai svētdienās. Vīri paši piedāvājas, nav nemaz skubināmi. Pienākuma apziņa, vēlēšanās padarīt vairāk un labāk liek netaupīt liekus soļus, nerēķināties ar stundām. Jā, neradās uzreiz tāds kolektīvisma gars šajā brigādē, ja ne Antons... Laukkopji, lopkopji viņu iecienījuši, par ko liecina arī fakts, ka partijas pirmorganizācijas atklātā sapulcē, ierosinot apvienot divas brigādes vienā, par brigadieru vienbalsīgi izvirzīja Antonu Sipčonoku. Un uzticas pelnīti.

Meklēt kaut ko jaunu, lai kalpotu kopējai lietai, ir mūsu Antona rakstura neatņemama īpašība.

Jādara viss iespējams, lai šis gads būtu lūzuma gads, kas iezīmētu jaunu kāpinājumu mūsu saimniecības ekonomikas attīstībā, — spriež komunisti Sipčonoks. Šā mērķa īstenošanai krietni jāpastrādā. Taču svarīgi mēdz būt arī sīkumi, kurus dažkārt neievērojam. Pašreiz, kad galvenais ir organizācija mūsu izvešana uz tīrumiem, brigadieris ierosinājis izlietot pelnus, kuri rodas,

sadedzinot ganībās un grāvjos izcirstos krūmus.

Kad darba diena beigusies, brigadieris atver vienu burtnici, kurā atzīmē, kas padarīts, bet otrā — kas veicams rīt. Tas tāpēc, lai, uzsākot jaunu dienu, darbs veiktos bez kavēšanās. Atmiņā nāk brigadierā stāsts par tiem laikiem, kad jaunības gadus viņš pavadījis saimnieka tīrumos, nopelnīdams nieka grašus un saimnieka cinisko piezīmi —

puiša cilvēkam vairāk nevajag. Tā savādi bijis tajā rudens rītā, kad saimnieks, būdams labā omā, ilgi meklējies ābolu kastē, lai pasniegtu mazāko...

Esmu nokļuvusi pie gala mērķa... Pāri pagalmam platā soli nāk brigadieris. Tas vairs nav pazemīgais, dzīves grūtību nospiests cilvēks. Ir izveidojies cits — ar gaišu skatienu nākotnē, mērķa skaidrību, tāds, kas vispirms rēķinās ar

kollektīva domām. PSKP Programma aicina cīnīties par labāku rītdienu, un brigadieris Antons Sipčonoks kopā ar brigādes ļaudīm jūt, ka arvien vairāk viņu soļi iekļaujas to simtu tūkstošu kopsolī, kas ceļ šo jauno laikmetu.

V. Sidere,
Lones padomju saimniecības
partijas pirmorganizācijas sekretāra
vietniece
Jēkabpils rajonā

Ar kopīgiem spēkiem

Kad pērnā gada oktobrī LKP Jēkabpils rajona komitejas biroja sēdē sāka gatavot jautājumu par masu politisko darbu kolhozā «Padomju Dzintene», atklājās visai nepievilcīga aina. Izrādījās, ka ne partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Lācis, ne kolhoza vadība un speciālisti nepiešķir sevišķu vērību darbam ar lopkopjiem. Pēdējie tā isti nemaz nezinaja savus uzdevumus, taču pat kantorī nekur neredzēja nekādas uzskates aģitācijas, nemaz jau nerunājot par fermām un citām darba vietām. Lopkopju sanāksmes neorganizēja, ne mazuļus sarežģītu jautājumu palika neatrisināti, lietīšķu priekšlikumu — neapspriesti.

Uz šīm kļūdām partijas pirmorganizācijas darbā nopietni aizrādīja rajona komitejas biroja.

Apspriežot biroja lēmumu pirmorganizācijas sapulcē, komunisti vienprātīgi atzina, ka kritika ir pamatota. Biedri atcerējās, ka slaucējas ne vienu vien reizi ir jautājušas, kad būs arī viņām sava ražošanas apspriede. Gan tad viņas priekšsēdētājam pateiktu visu, kas uz sirds, kas traucē darbā. Un uzdevumi? Daža laba lopkope pat tā isti nezinaja, cik kolhozā jāražo piena un cik jāizslauc viņai pašai, lai saistības izpildītu. Bet tas taču tik ļoti svarīgi, lai nevis kantorī rakstāmgalda atvilknē glabātos saistības, bet lai tās vienmēr būtu redzamas katram, atgādinātu, ka par uzdevumu izpildi jācinās ik dienas.

Komunisti nolēma uzskatāmo aģitāciju kolhozā izveidot par istu paraugu pārējām saimniecībām. Pirmorganizācijas uzdevumā brigādē, kurā ietilpa kolhoza agronomi b. Erdlāns, kluba vadītāja b. Rijniece,

būvbrigādes pārstāvis b. Gārde, dekorators b. Bogdanovičs un partijas rajona komitejas instruktore b. Kalniņa, devās uz Rīgas rajona kultūras namu. Te iekārtots pirmrindnieku pieredzes un novatoru kabinets, kur var labi mācīties, kā glīti, uzskatāmi un saturīgi noformēt uzskatāmo aģitāciju. Kolhoza pārstāvji iegriezās arī republikas Kultūras ministrijas metodiskajā kabinetā, kur saņēma ne vienu vien vērtīgu padomu.

Ar enerģiju un neatlaidību kolhoza aktīvistu kolektīvs ķērās pie savu radošo nodomu īstenošanas. Izveidoja pirmrindnieku pieredzes stendu, uz citas plāksnes attēloja kolhoza sasniegumus 1961. gadā. Atsevišķi parādīti kollektīva uzdevumi šī saimniecības gadā. Savas saistības atsevišķi noformējuši kolhoza komjaunieši.

Kolhoza kantorī tagad patikami ieiet. Ar gaumi darinātie stendi un plakāti ik brīdī atgādina kolhozniekiem viņu uzdevumus, saistības, ļauj salīdzināt veikto ar iepriekšējo gadu sasniegumiem.

Izmainījusies arī attieksme pret kolhoznieku apspriedēm. Reizi mēnesī lopkopji rezumē sociālistisko sacensību, izsaka savus priekšlikumus un ierosinājumus.

Pavisam citu vērību kolhozā guvis kultūrmāsu darbs. Ar valdes atbalstu izremontēts klubs, tajā nopirkti krēsli, iegādāti tērpi. Tas viss sekmējis maksimāli iespējamā pašdarbības attīstību. Kolhozā darbojas koris, deju un dramatiskais kolektīvs. Pēc partijas pirmorganizācijas izstrādātā plāna lasa lekcijas un referātus. Sarīkots arī tematiskais vakars ar priekšnesumiem.

Atjaunotais darbs ar cilvēkiem, devis jaunus rezultātus. Noslēdzot

1961. gadu, piena produkcijas kāpinājuma ziņā «Padomju Dzintene» starp rajona saimniecībām ierindojās pirmajā vietā. Arī šigada pirmā mēneša rezultāti liecina, ka kolhoznieku kolektīvs lauksaimniecības produkcijas ražošanā apņēmis sasniegt pirmrindnieku līmeni.

Partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Lācis un kolhoza priekšsēdētājs b. Elksnis tagad pavisam citādi novērtē darbu ar cilvēkiem, netaupot tam ne līdzekļu, ne enerģijas. Tā tam arī jābūt, jo tikai strādnieku un kolhoznieku apzinīgums un pašizstrādātais darbs liks pamatus komunisma materiāli tehniskajai bāzei, atrisinās šodienas lielos uzdevumus.

J. Doniņa,
LKP Jēkabpils rajona komitejas
propagandas un aģitācijas nodaļas
vadītāja

Mūsu apņemšanās

Neretas viesnīcas apkalpojošais personāls pagājušā gadā apņēmas pārsniegt gada finansu plānu, lai arī un atsaucīgi apkalpot klientus. Uzņemtas saistības godam izpildītas. 1961. gada apgrozības finansu plāns izpildīts 165,5% apmērā. Aizvadītā gadā nav bijušas nevienas sūdzības, bet gan tikai pateicības izteikta viesnīcas apkalpojošam personālam.

Mēs uzaicinām visus komunālo uzņēmumu kombinātā strādājošos ne tikai izpildīt, bet pārsniegt 1962. gada uzdevumus, cīnīties par augstu kultūru darbā, par kurināmā un citu materiālo vērtību ekonomiju.

A. Jelisejeva,
G. Beļūne, J. Frolova,
Neretas viesnīcas darbinieces

Regulāri un pārdomāti

LPSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības Krustpils rajona nodaļas lektoru grupas par vienu no saviem galvenajiem uzdevumiem uzskata PSKP XXII kongresa materiālu un pieņemtās Programmas izskaidrošanu.

Regulāri un pārdomāti savu darbu plāno Sūnu septiņgadīgās skolas biedrību grupa, kuru vada A. Priekule. Labi darbojas LKP X kongresa kolhoza, Klintaines ciema grupas. Šeit par biedru grupu vadītājam strādā A. Ozoliņa un V. Bakša. Lekciju un citu masu pasākumu sagatavošanā tur arvien piedalās plašs kredits.

Lūk, nesen Medņu tautas namā notika interesants vakars. LKP X kongresa kolhoza lauksaimniecības speciālisti stāstīja, kas darāms saimniecības darba ražīguma celšanā, darba apmaksas jautājumos. Pārrunāja par augu seku, agrotehnikas pasākumiem lauku ražības celšanā u. c. Zootehnikā b. Andžāne konkrēti parādīja kolhoza lopkopības augsupejas ceļus, kur ne maza loma ir pirmrindnieku metožu ieviešanai. Šāds pasākums — lietišķa saruna par savas saimniecības attīstības perspektīvām — izraisīja aktivitāti klātesošos. Medņu ciema grupas lektori savā darbā cieši saistās ar ciema kultūras darbiniekiem, kolhoza biedriem.

Zināma pieredze ir jau minētajai Kūku ciema Sūnu septiņgadīgās skolas lektoru grupai, kura meklē interesantākus un dažādākus darba formas. Lektori — aģitatori medicīniskā māsa I. Karole, agronome b. Miežite, vecākā pionieri vadītāja b. Filipova, V. Priekulis, M. Bērziņa un citi organizē pārrunas par partijas un valdības lēmumiem, cilvēku dzīvi kapitālistiskajās valstīs, stāsta par mūsu pirmrindnieku pieredzi. Viņi ierodas arī lauku ļaužu mājās, lopkopības fermās, lai apspriestu, kā izpildīt kolhoza, brigāžu un atsevišķu darba darītāju jaunās saistības.

Pirms dažām dienām šī ciema lektoru grupa kopā ar Rīgas Dabas muzeju organizēja tematisku pēcpusdienu «Cīņa pret pākšaugu kaitēkļiem». Noslēgumā demonstrēja attiecīgu kinofilmu.

Nav noslēpums, ka vēl dažiem ciema iedzīvotājiem ir reliģiski aizspriedumi. Un par savu uzdevumu biedrības grupa uzskata pārliecināt tos, kas maldās, sapinušies reliģisko mānu tīklos. Lektori pretī reliģiskajām ceremonijām, kuru skaits arvien sarūk, stāda mūsu jaunās padomju tradīcijas. Pati lektoru grupas vadītāja A. Priekule daudz strādā, lai sagatavotu piemērotu lekciju tekstus. Par visa jaunā ienākšanu šā ciema dzīvē galvenokārt jāpateicas lektoru grupai.

Labs pasākums, ko derētu arī citiem plašāk pielietot, ir vietējo radiopārražu izmantošana, atbildot uz iesūtītajiem jautājumiem. Pirms pārraidēm lektoru grupas locekļi izskata iesniegtos jautājumus, sagatavo atbildes un pārraida.

Pasludināts konkurss arī par lauksaimniecības aktuālāko jautājumu iztirzāšanu kolhozos «Padomju Latvija» un Kārļa Marksa.

Protams, par savu galveno uzdevumu biedrības grupas locekļi uzskata PSKP XXII kongresa materiālu studēšanu un izskaidrošanu masām. Par šo lielo tēmu organizē lekciju ciklus.

Jāsaka, ka bez sava zināšanu līmeņa celšanas nevar iedomāties sekmīgu ideoloģisko darbu. To izpratīši arī Sūnu skolas lektoru grupa. Viņi mūsdienās PSKP vēstures un konkrētās ekonomikas pulcējos. Šodien notiek lektoru seminārs rajona mērogā. Šeit varēs noklausīties lekciju par lektoru un propagandistu pašreizējiem uzdevumiem, pārrunās, kā sagatavot un nolasīt lekciju. Pārstāvis no Rīgas runās par komunisma cēlāju morāles kodeksu. Par šo jautājumu mūsu biedrības grupām taču jābūt pilnā balsī.

St. Rubule,
LPSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības Krustpils rajona nodaļas sekretāre

ATBILDAM UZ LASĪTĀJU JAUTĀJUMIEM

PERSONĪBAS KULTS UN VADĪTĀJU AUTORITĀTE

(Sākums 17. februāra numurā)

Un tas arī saprotams, jo valsts vara mūsu zemē ir darbaļaužu rokās un tautas saimniecība attīstās uz sociālistiskiem pamatiem. Arī personības kulta apstākļos partija darbojas kā dzīvs organisms, radoši strādāja tās vietējās organizācijas. Pat personības kulta laikā nevarēja pilnīgi ignorēt ļēniskās normas, marksisma-ļēniskā teorijas pamatprincipus.

Mūsu valsts nešaubīgi gāja uz priekšu, tā izturēja un uzvarēja grūtā karā, sekmīgi pārvarēja tautas saimniecības atjaunošanas grūtības un tagad uzsākusi plašu komunistiskās sabiedrības celtniecību.

Mūsu partija pēc paša ierosmes izvirzīja un izlēja personības kulta jautājumu. Tas vien jau skaidri rāda, cik ļaunprātīgi ir buržuāziskās propagandas izdomājumi šai ziņā.

Daži biedri jautā: kādēļ pēc Staļina personības kulta nosodišanas XX kongre-

sā un pēc frakcionāru sagrāves 1957. gadā partijas kongress no jauna atgriezās pie šiem jautājumiem? Kulta taču vairs nav, bet antipartejiskās grupas locekļi jau sen kļuvuši par politiskiem likumiem?

Tie, kas uzdod šos jautājumus, aizmirst, ka PSKP Centrālās Komitejas pienākums bija sniegt pārskatu partijai un tautai par XX kongresa lēmumu izpildi, jo šis kongress izvirzīja uzdevumu likvidēt personības kulta kaitīgās sekas. Partijas ārkārtējais, XXI kongress, kā zināms, noklausījās Centrālās Komitejas pārskatu. Arī Molotova, Kaganoviča, Maļenkova un citu frakcionāru antipartejiskās grupas darbība atliecas uz pārskata periodu. Vai tad šos jautājumus varēja apiet?

Svarīgi iegaumēt arī ko citu. Lai mācītos no pagātnes kļūdām, vajadzēja partijai un tautai parādīt personības kulta kaitīgās sekas un darīt visu nepieciešamo, lai tādas parādības vairs nekad neatkārtotos. PSKP Centrālā Komiteja tieši tā arī rīkojās. Atklāta kritika

un paškritika ir partijas spēka un lielas autoritātes un nevis vājuma pazīme. Mācība, ko no personības kulta kritikas guva mūsu partija un visa starptautiskā komunistiskā kustība, daudzkārt atver zināmus zaudējumus, šīs kritikas ēnas puses, kuras cenšas izmantot komunisma ienaidnieki, sociālistiskās iekārtas apmelojāji.

Kopš tā laika, kad partija uzņēma kursu uz personības kulta seku likvidēšanu, Padomju Savienības Komunistiskajā partijā un Padomju valstī radītas drošas garantijas pret jebkāda veida varas ļaunprātīgu izmantošanu. Tagad visus svarīgākos jautājumus kolektīvi lemj Centrālā Komiteja un tās Prezidijs, Augstākā Padome un valdība. Partijas kongresi, PSKP Centrālās Komitejas plēnumi un tās Prezidijs sēdes notiek regulāri. Sistemātiski rīko PSRS Augstākās Padomes sesijas, tās Prezidijs un Ministru Padomes sēdes. Paši svarīgākie jautājumi, kas skar visas tautas dzīvības intereses, tiek nodoti visas tautas apspriešanai. Visi partijas un valsts vadošie darbinieki regulāri sniedz pārskatus tiklab attiecīgajiem orgāniem, kā arī tieši tautai. Par partijas augstāko orgānu pieņemtajiem lēmumiem padomju ļaudis tiek laikus un plaši informēti.

Apstākļos, kad mūsu tauta risina lielos komunisma celtniecības uzdevumus, partijas, padomju un saimniecisko orgānu vadītāju autoritāte palīdz apvienot un mobili-

zēt tautas spēkus kārtējo saimniecisko un politisko uzdevumu veikšanai. Mēģinājumi noniecināt vadītāju autoritāti objektīvi nozīmētu mēģinājumus mazināt partijas un valsts vadošo lomu mūsu dzīvē.

Autoritāte, protams, nenāk līdzī kā piedeva amatam. Tā jāņemanto ar aktīvu un godīgu darbu. Augstais amats nespēj pasargāt no kritikas tāds darbinieks, kas nespēj iemantot tautas uzticību.

Paraugu, kā vajag dzīvot un strādāt vadītājam, kam partija un tauta uzticas, rāda N. Hruščovs. Viņš vienmēr ir tautas vidū un labi zina tās vajadzības. Viņš izdzīlās rūpniecības un lauksaimniecības darbā, zinātnes un kultūras attīstībā. Ar savu kūšājo enerģiju un lielo tuvību darbaļaudim viņš ir iemantojis patiesu autoritāti un visu padomju ļaužu cieņu. Un šai autoritātei nav nekā kopēja ar personības kultu. N. Hruščovs aizstāv kolektīvās vadības metodes. «Pie mums nevienam liels pasākums nav veikts, neviena atbildīga runa nav teikta,» viņš sacīja partijas XXII kongresā, «pēc vienas vai otras personas norādījuma, bet ir kolektīvas apspriešanas, kolektīva lēmuma rezultāts».

Padomju ļaudis paši savām acīm redz, ka viņus pretim komunismam droši ved mīļotā partija ar ļēnisko Centrālo Komiteju priekšgalā. Un šī atziņa nemitīgi kāpina mūsu zemes darbaļaužu aktivitāti visās dzīves nozarēs.

F. Petrenko

Jēkabpils rajona jauno lauksaimniecības pirmrindnieku salidojums

Mūsu vieta ir tur, kur grūtāk

(NO JĒKABPILS PIRMĀS VIDUSSKOLAS 11. KLASĒS AUDZĒKŅA, SKOLAS KOMJAUNATNES PIRMORGANIZĀCIJAS SEKRETĀRA JĀNA BUŠA RUNAS)



Nākošie darba biedri — Druvu padomju saimniecības un Jēkabpils I vidusskolas komjaunieši draudzīgā sarunā. Vidū — šo organizāciju sekretāri R. Lazdāne un J. Bušs.

Padomju skola mūs audzināja darba dzīvei, deva mums visu, lai kļūtu par īstiem komunisma cēlājiem: zināšanas, praktiskā darba iemaņas, cildenas rakstura īpašības. Līdztekus mācībām skolā daudz strādājām šefības kolhozā «Sala», kā arī kolhozos «Nākotne», «Sēlija» un citos. Pērn skolas audzēkņi kolhozu ražošanā izstrādāja 2500 izstrādes dienas. Skolēni audzēja kukurūzu, pupas, cirta krūmus, palīdzēja novākt ražu un veica daudz citu steidzamu un vajadzīgu darbu.

Abiturientu kopējais nodoms — pēc vidusskolas beigšanas doties darbā lauksaimniecībā — neradās uzreiz. Pakāpeniski tas izkristalizējās katra jaunieša apziņā. Arī mēs gribām būt tur, kur visvairāk esam vajadzīgi, grūtākā, atbildīgākā iecirknī. 29 paraksti zem līguma ar Druvu padomju saimniecības vadītāju parādīja, ka Jēkabpils pirmās vidusskolas audzēkņi nebaidās grūtību.

Uz kolhoziem un padomju saimniecībām dodas arī Neretas un Zasas vidusskolu abiturienti. Tikai Jaunjelgavas vidusskolas 11. klases audzēkņi joprojām nevar izšķirties.

Ja arī viņi vīrišķīgi izšķirsies par došanos darbā uz laukiem, tad mūsu pulks būs visai prāvs.

Sīni mācību gadā rajona vidusskolas beigs 196 audzēkņi. Ja visi viņi aizietu darbā lauksaimniecībā, tas būtu liels spēks. Un ne tikai ražošanā, bet arī kultūras dzīvē, sportā kolhozu un padomju saimniecību kolektīvos iekļautos spējīgi organizatori, mākslinieciskās pasākumu un sporta entuziasti.

D. Slikšana foto

Pagaidām skolu jaunieši dodas uz 2—3 saimniecībām. Bet kā ar pārējām? Vai tur nav vajadzīgi jauni lopkopji, mehanizatori, kukurūzas, cukurbiešu augstu ražu meistari?

Protams, ir vajadzīgi! Uz turieni jādodas jaunieši jauniešu pulkiem.

Pirmais eksperiments izdevies!

(NO RAINA KOLHOZA AGRONOMES L. PĀVULIŅAS RUNAS)

Raina kolhoza kukurūzas audzētāji bija to skaitā, kas aizvadītajā gadā pirmo reizi mēģināja izaudzēt kukurūzu ar gatavām graudu vāļītēm. Saņēmam nedaudz sēklu no pazīstamās selekcionāres — Neretas vidusskolas skolotājas Olgas Kundrātes. Tā bija plaši pazīstamā šķirne «Neretas hibrids».

Sēklu laucīnā kukurūzu audzējām 50×50 cm kvadrātos. Sēju, augu kopšanu veicām ar rokām un zirgvilkmes darba rīkiem. Liels bija kukurūzas audzētāju prieks, kad no 0,6 ha lielā sēklu lauka ieguvām 750 kg nogatavojušos vāļiņu, kas deva 3 cēt graudu.

Attēla: mehanizators P. Bokāns saņem LĶKS CK Goda rakstu.

Nepieļausim zudumus lopkopībā!

Krustpils rajona Ļeņina kolhoza pārskata un vēlēšanu sapulcē viens no galvenajiem sarunu tematiem bija lopkopība. No tās gūst lielāko ienākumu daļu. Bet produktivitātes kāpinājuma iespējas ne tuvu nav izmantotas. Vai var samierināties ar 308 cēt piena uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, kas ir tikai par 4 cēt vairāk nekā iepriekšējā gadā? Protams, nē! Vidēji no govs izslaukumi samazinājušies par 323 kg no govs un nesasniedz pat 3.000 kg. Agrāk izslaukums bija virs tā. Kolhoznieki pamatoti kritizēja kompleksās brigādes brigadierus, kuri nevēlējās vajadzīgo uzmanību lopkopībai. Pašu ražotās lopbarības un spēkbarības trūkumu dēļ sarūķ izslaukumi, gausi barojas bekonī un teļi.

Tomēr ar lielu darba mīlestību vairākas lopkopes sasniegušas labus panākumus. Kolhoza un arī rajonā lepojas ar slaucējam A. Olu kalni, kas ieguvusi 4611 kg vidēji no govs, izaudzējusi piefermas laucīnā 17 t sakņu, P. Dunduri, kas sasniegusi 4214 kg no govs un rudeni novākusī no piefermas laucīnā 22 t sakņu. Savus soļus neskaita arī lopkope E. Liepiņa, daudzi ceturtais kompleksās brigādes lopkopji. Tā, piemēram, M. Aboliņas koptie jaunoļi diennaktī pieauguši dzīvsvarā par 732 g, J. Brutāna — 582 gramam. Arī cūkkopes M. Platās, kas nobarojusi turpat četri ar pusi simtu bekonu, nopelnis ir, ka uz 100 ha aramzemes iegūti 35 cēt cūkgaļas, tas ir, par 16,2 cēt vairāk nekā 1960. gadā. Tomēr viņu pieredzi un darba metodes nepāņem pārējie lopkopības darbinieki. Ar ko tad citu, ja ne paviršību darbā, pieredzes propagandā var izskaidrot faktu, ka saimniecībā tikai 5 slaucējas izpildījušas savus plānus, nerunājot nemaz par saistībām? Kāpēc tad bb. Kopštāle un Papakule samazinājušas piena ieguvu par 500 un vairāk kilogramiem no govs, salīdzinot ar iepriekšējo gadu? Vai liela daļa vainas par to nav jāuzņemas pašām lopkopēm, kuras neizaudzēja saknes piefermas laucīnā, pielaida paviršību kopšanā? Pirmajā brigādē 50 teļus kopja b. Artemjeva, kurai palīdz visa ģimene, bet darba rezultāti slikti. Vajag mācīties no kolhoza bākam, plašāk propagandēt viņu pieredzi! Tāpēc asāku vārdu pelnījuši arī lauksaimniecības speciālisti, brigadieru un valde.

«Brīvās Daugavas» korespondentu punkts Sāvienas ciemā

LAUKSAIMNIECĪBAS SPECIĀLISTU NEKLĀTIENES APSPRIEDE

Plāvām un ganībām jādod maksimālais lopbarības vienību skaits

Istenojot partijas Programmā nospraustos uzdevumus, rajona kolhoziem un padomju saimniecībām turpmākajos gados krasi jāpalielina laukaugu ražas, ievērojami jāpaplašina graudaugu, it sevišķi pākšaugu (zirņu, pupu, luņinas), cukurbiešu, kukurūzas u.c. kultūru sējplatības. Ikvienā saimniecībā jārada stabila lopbarības bāze, lai uz katrām 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūtu ne mazāk par 1.500 cēt piena un 130 cēt gaļas. Sajā ziņā visneatliekamākais un vissvarīgākais jautājums ir pareiza zemes izmantošana, lai katrs lauksaimniecībā izmantojamās zemes hektārs dotu iespējamo daudzumu labības un citu produktu.

Jēkabpils rajonā lauksaimniecībā izmantojamā zeme aizņem 94,5 tūkstoši hektāru, no tās aramzeme sastāda 53,6, atmatas — 6, plavas — 18,2 un ganības — 15,8 tūkstoši hektāru. No tā redzams, ka atmatas, plavas un ganības aizņem 42% no visas izmantojamās zemes. Tātad pienācis laiks nopietni domāt par zālauku sistēmas likvidēšanu, dodot vietu aramkultūru sējumiem.

Līdz šim rajona saimniecībās ļoti mazu vērību piegrieza atmatu pārsānai un to izmantošanai laukaugu kultūru sējai, kā arī mazražīgo plavu un ganību uzlabošanai. Tikai nedaudzas saimniecības, kā «Draudzība», Raiņa, «Sēlija», Ābeļu paraugsaimniecība un dažas citas nopietni strādā plavu un ganību uzlabošanā.

Ar katru gadu plavas un ganības aizaug ar krūmiem, pārpurvojas un rezultātā to produktivitāte samazinās. Pēdējos gados no dabiskām plāvām iegūst ne vairāk par 5—9 centneriem no katra hektāra purva siena. Dabiskās ganības dod 25—30 centneri zaļās masas vai 300—600 barības vienību no katra hektāra.

Labāko saimniecību pieredze rāda, ka, nosusinot, izcērtot krūmus, novācot celmus, akmeņus, pārārot un apsejot ar zālājiem u.c. kultūrām mazražīgās plavas un ganības, ražība pieaug 10—15 reizes, t.i., var iegūt no 3,5 līdz 5 tūkstošiem barības vienību no hektāra. Iegūstot tikai 3000 barības vienību caurmērā no hektāra, rajona saimniecības iegūtu pašreizējo 1,2 miljonu barības vienību vietā 12 miljonu barības vienību.

nību vai papildus 10,8 miljoni. Ar šo papildus barību mūsu saimniecībās varētu palielināt ganāmpulku par 4500 slaucamām govīm.

Siguldas rajona kolhozs «Atmoda» pēdējos gados ielabojis 170 ha plavu un ganību, kuras tagad dod 4—4,5 tūkstoši barības vienību no katra hektāra.

Līdzīgus rezultātus, ielabojot plavas un ganības, gūst arī Jēkabpils rajona kolhozs «Draudzība», Ābeļu atbalsta paraugsaimniecība un vēl dažas. Pēdējos divos gados uzlabojām ap 80 ha plavu, ganību un šogad paredzam uzlabot vēl ap 80 ha. Pašreiz liela daļa cilvēku strādā krūmu ciršanā. Sagatavoti pārsānai ap 40 ha pārpurvoto plavu un ganību. Pavasara un vasaras periodā šīs platības nosusinās ar vaļiem grāvjiem, drenāžu, novāks celmus, nolīdzinās, tās pārārs un apsēs ar plavu zālēm.

Pērn 1. janvārī uz 100 ha izmantojamās zemes bija 12,6 slaucamās govīs, bet uz 1962. gada 1. janvārī — 16,1. Līdz nākošā gada sākumam jāieaudzē vismaz 19,1 slaucamā gov.

Pēc mūsu aprēķiniem, jau šāds lopu skaits nākamajā gadā, pieliecot pakaišu kūdru, mums nodrošinās ne mazāk par 10 t labu kūtsmēslu (nerēķinot kompostus) uz katru aramzemes hektāru. Bet tas savukārt dos iespēju jūtam kāpināt kultūraugu ražību saimniecībā.

Jāizrauga atmatas, mazražīgās plavas, ganības, kuras, nepatērējot daudz līdzekļu, varēs apgūt, ielabot jau šīnē gadā. Nekavējoties jāsāk krūmu izciršana. Jāpānāk, lai tos nocirstu iespējami zemāk un zarus nokrautu lielās kaudzēs vai sadedzinātu. Sīni nolūkā brigādēs jāizrauga vajadzīgais strādnieku skaits, lai jau līdz atkustim, kas parasti iestājas ap 10. martu, paredzētās platības attīrītu no krūmiem.

Reizē ar krūmu ciršanu lietderīgi organizēt arī labības, siena zārda koku, ganību aploku mietu sagatavošanu. Ja racionāli izmantosim ziemas periodu krūmu ciršanai un citiem sagatavošanas darbiem, tad varēs sekmīgi apgūt atmatas, plavas un ganības.

J. Korņevs,

Ābeļu atbalsta paraugsaimniecības galvenais agronomis

Ganāmpulka uzlabošanas problēmas

1961. saimniecības gadā Krustpils rajona kolhoza «Uz priekšu» ganāmpulks sastāvēja no 314 slaucamām govīm. Saskaņā ar lopkopības attīstības perspektīvo plānu produktīvais ganāmpulks līdz šā gada beigām jāpalielina līdz 350. Uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes saimniecībā pašlaik ir 22 liellopi, tani skaitā 12 slaucamas govīs. Vidējais gada izslaukums sasniedz 2584 kg. Salīdzinot ar labāko grupu un govju vidējiem izslaukumiem, kas sasniedz 4000—5000 kg gadā, tie ir zemi. Lopkopji neatlaidīgi meklē rezerves un iespējas vidējo izslaukumu straujai kāpināšanai.

Rūpes par izslaukumu paaugstināšanu, ganāmpulka paplašināšanu, šķirnes uzlabošanu norit vairākos virzienos.

Pagājušajā gadā ieguvām 300 teļus. Ganāmpulka atjaunošanai ik gadus atlasām 30—32 teļus un 25 grūsnas teļus uz katrām 100 slaucamajām govīm. Izvēlamies ceturtais un labākās trešās pakāpes teļus. No pirmcipiem iegūtās teļes ganāmpulka papildināšanai neņemamies atstāt. Tās parasti nav tik produktīvas.

Kopš 1954. gada mūsu kolhoza lopkopji plaši pielieto mājlopu mākslīgo apseklāšanu. Šai progresīvajai metodei ir svarīga loma ciltsdarba uzlabošanā un produktivitātes kāpināšanā. Alavības procents, pielietojot mākslīgo apseklāšanu, mūsu saimniecībā neliels — tikai 3—5%. Tomēr kolhoza vaislinieki,

no kuriem iegūstam spermu mākslīgajai apseklāšanai, mūs neapmierina. Noslēdzām līgumu ar Lielvārdes mākslīgās apseklāšanas staciju. Izvēloties vaislinieku, ņemam vērā ne tikai tā vecāku, bet arī iepriekšējo paaudžu priekšteču ražības rādītājus. Šādā ceļā iegūsim vērtīgākus produktīvu lopu pēcnācējus un paaugstināsim piena tauku saturu. Pašlaik caurmērā ganāmpulka tas nedaudz pārsniedz bāzes robežu un ir 3,64%.

Pagājušajā gadā no bonitētajiem 329 liellopiem tikai 56 bija tīršķirnes. Tāpēc daudz uzmanības veltām iegūto tīršķirnes un ceturtais pakāpes teļiņu saglabāšanai un izaudzēšanai.

Līdz pat pēdējam laikam ciltsdarbs netika veikts arī cūku fermās. To kavēja nelielās novietnes, kas izkaisītas pa visu kolhoza teritoriju. Sakarā ar jaunās cūku fermas nodošanu ekspluatācijā, kur novietojām vaislinieces, varēsim sākt nopietnu šķirnes izkopšanas darbu.

Vaislinieces mūsu saimniecībā ražīgas. Pērn labākās deva 15—18 sivēnus, kamēr vidēji saimniecībā šis skaitlis bija 11. Uz 100 sivēnmātēm pašlaik ir 7 vaislinieki. Mūsu cūkkopji mērķis ir iegūt ātraudzīgus bekonus, kā arī šķirnes sivēnus pārdošanai citām saimniecībām.

R. Auziņa,

Krustpils rajona kolhoza «Uz priekšu» zootehniķe

Komunisma cēlāju rindās

(NO KOLHOZA «KOMUNĀRS» SLAUCEJAS MARIJAS BOGODISTIJAS RUNAS)

Beidzu Jēkabpils otro vidusskolu. Man, tāpat kā visiem padomju jauniešiem, pavērās plašs ceļš dzīvē. Nofēm iet tur, kur pašlaik visvairāk vajadzīgas jaunas, stipras rokas. Sāku strādāt par slaucēju kolhozā «Komunārs». Pagājis neliels laiks — tikai divi mēneši, kopš esmu kļuvusi par lopkopi. Nekādus lielus sasniegumus vēl nesmu guvusi. Izslaukumi, salīdzinot ar pērnā gadu, nedaudz palielinājušies. Tas mani iepriecina. Jūtos apmierināta. Zinu, ka mans darbs vajadzīgs, nepieciešams Dzimtenei, tautai, komunisma uzvarai. Tas rada arī mani prieku, lepnumu, darba sparu.

Darbs lopkopībā pagaidām vēl nav no vieglajiem, tomēr drīz slaucēju darbs kļūs mehanizēts, vieglāks. Aicinu vidusskolu absolventus uz kolhozu fermām. Te vajadzīgi jauni, enerģiski cilvēki, tādi, kas nebaidās grūtību, gatavi tās pārvarēt.

Saistības 1962. gadā

Jēkabpils rajona lauku komjaunieši un jaunieši 1962. gadā nosprauduši sev uzdevumus:

1. Palielināt fermās strādājošo jauniešu skaitu līdz 40% no kopējā lopkopības darbinieku skaita, it sevišķi cūkkopībā un putnkopībā.
2. Izaudzēt kukurūzu 2650 ha platībā un iegūt vāļites piena un dzeltengatavības stadijā. 180 ha platībā audzēt kukurūzu sēklu iegūšanai.
3. Uzņemties šefību par visu rajonā audzējamo cukurbiešu sējumu platību, tani skaitā komjauniešu un jauniešu spēkiem izaudzēt 800 ha cukurbiešu.
4. Izaudzēt 410 ha platībā lopbarības pupas un 390 ha platībā — zirņus.
5. Sagatavot un izvest 175.000 t organiskā mēslojuma.
6. Apgūt 750 ha jaunu zemi.
7. Nobarot 6.000 cūku, izaudzēt 1.700 teļus, tani skaitā 900 ganāmpulka papildināšanai, kā arī 22.000 mājputnu.
8. Uzņemties šefību par lopkopības fermu mehanizāciju, mehāniskās slaukšanas agregātu ieviešanu. Jaunie mehanizatori uzņemas personīgu atbildību par lauksaimniecības tehnikas pareizu ekspluatāciju, kopšanu un glabāšanu.
9. Plaši ieviest kolhozu un padomju saimniecību ražošanā A. Bārtuļa, F. Čuplinskas un citu darba pirmrindnieku progresīvās metodes, cīnīties pret zudumiem katrā fermā, ražošanas iecirknī, darba vietā.

Plaši izvērst komunistiskā darba kustību ar devīzi: «Mācīsimies dzīvot un strādāt komunistiski!»

SIENAS PRESES APSKATS

Aktualitāti un labu formu

Divas dienas Jēkabpils kultūras namā, kur risinājās starpraju kultūras darbinieku seminārs, apmeklētāji varēja apskatīt arī Jēkabpils rajona sienas presei un uzskatāmās agitācijas līdzekļu skati. Jāsaka jau pašā sākumā, ka, ja uzskates līdzekļu eksponātu klāsts bija bagāts, tad sienas presei — diezgan skops. To galvenokārt pārstāvēja ciemi un kolhozi, bet no uzņēmumiem, iestādēm un skolām eksponātu tikpat kā nebija.

Tomēr arī no redzētā var kaut cik spriest par mūsu asā ieroča — sienas presei ledarbigumu.

Laikam varētu tikai apsveikt, ja visi vēlēšanu iecirkņi parādītu tādu iniciatīvu specializēdevumu izlašanā, kā to darijusi Jēkabpils 2. vēlēšanu iecirkņa agitpunkta redkolēģija. Tieši mūsu dienas tēma saista formā vienlīdz sienas presei izdevumu «AĢITATORS». Augšā mobilizējošs lozungs «Rosīgi gatavosimies PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām!» Piecos nelielos rakstos, liekas, pateikt galvenais — kur labi strādā agitatori un kur vēl tiem krietni jāsaņem. Piemēram, no Jēkabpils 2. vidusskolas agitatoriem T. Pešehonovas, F. Šežinas, T. Lazdiņa var mācīties, kā jāstrādā ar cilvēkiem. Bet, lūk, virsraksts «Lūdzu atbildiet» liek arī izlasīt ne daudzās rindas par remontu un celtniecības iecirkņa agitatoriem (diemžēl, nav minēti uzvārdi), kuri neierodas ne uz semināriem, ne apmeklējumiem. M. Cinovskas rakstā toties trāpīts, kā saka, naglai uz galvas — runājot par dažiem labiem gaļas pārstrādāšanas uzņēmumu agitatoriem, pateikti arī konkrēti cilvēki, kā Gudkova, Kļimoviča, Vilce un vēl daži, kuri līdz 8. februārim nebija sākuši darbu.

Ja redkolēģija būtu padomājusi arī par interesantāku ārējo ietēpu, dažu kodīgu pantu pie karikatūras, tad nebūtu ko iebilst.

Nevar palet vienaldzīgi garām arī Zases padomju saimniecības izdevumam, kas, no malas skatoties, liekas diezgan pabāls. Priekšplānā — mehanizētais iekrāvējs un traktori ar piekabēm, lai gan pavirši uzzīmēti, saista uzmanību, runā par galveno — gatavošanas pavarim. Uz to aicina arī lielais virsraksts augšā: «Būsim gatavi pavasarī saimniecības darbiem». Otajā rakstā «Nopietnāk remontēt tehniku» pelnītus pārmetumus saņem mehanizatori Kolupnieks, Spuriņš un vēl viens otrs par nevīzīgo tehnikas remontu. Arī pārējās rakstiņi ir par aktuālu tēmu — sēklu sagatavošanu, agitatoru darbu un savas dzīves vietas apkārtnes skaistumu. Nav pelnījis karikatūra par I. Gercānu, kas savā saimniecībā turējis 3 govīs.

Lai gan vēl ko daudz var vēlēties no šīs sienas avīzes, tomēr pānkūmi jūtami. Atliek nopietni padomāt par noformējumu un arī par rakstu savdabīgumu.

Nav izdevies ne formas, ne arī satura ziņā Seces kultūras nama padomes un pašdarbības kolektīva šī gada pirmais izdevums. Protams, no viena eksponāta grūti spriest, ko spēj redkolēģija, bet tomēr... Droši vien virsrakstus varēja uzzīmēt ar roku, lai tie atšķir-

Līvānos nepieciešams tehniķis stomatologs

Līvānu pilsētā labi organizēts zobārstniecības kabineta darbs. Pacientus apkalpo divi zobārsti. Turpretim zobu protezu tehnika nav. Līvānieši spiesti mērot ceļu uz Krustpili. Rajona centra tehniķis stomatologs pārslogots. Protēžu izgatavošana šeit ielīgst un ne reti tehniķis pasūtījumu termiņu nosaka pēc trijiem mēnešiem.

Pienācis laiks tehniķa stomatologa kabinetu atvērt arī Līvānos, kā arī sameklēt attiecīgu speciālistu.

I. Vitoliņš

Līvānos

tos no mašīnraksta. Arī saturu varētu vēlēties konkrētāku un daudzpusīgāku. Bet karikatūra par kinomehānikiem atgādina kaut kādu smērējumu, ko ar paviršu roku uzvilcis mākslinieks. Katram numuram jāiznāk labam, pārdomātam — to jāņem vērā seciešiem.

Apmeklētājiem droši vien patika Viesītes kolhoza valdes, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas izdevums «Zelta druva». Tiesa, pārāk masīvs rāmīš. Toties rūpīgi strādāts virsrakstu izveidošanā. Sodienas elpa dveš arī no satura. Pirmajā rakstā «Ceturto soli septiņgadē sperot» norādīti skaidri mērķi — kolhozam šogad valstij jāpārdo 1570 t piena, 200 t gaļas, 170 t graudu u.t.t. Lai izaudzētu labas ražas, uz katru aramzemes hektāru jāizved 10 t organisko mēslu. Šeit raksta autors — kolhoza priekšsēdētājs b. Kārklis norāda uz reālām iespējām saražot plānoto produkciju.

Nākošajā rakstā «Studējam PSKP XXII kongresa materiālus» izmantots arī fotozņēmums no politnodarbībām kolhozā. Viesītesī nav aizmirsuši dot vārdu pirmrindniekiem. Šoreiz par sava darba metodēm stāsta sestās brigādes cūkkope L. Daboliņa un slaucēja V. Grinsone. Nav ko slēpt — rakstot tos, vajadzēja vairāk piestrādāt. Cerams, to redkolēģija ievēros. Diezgan asprātīgs ir satiriskais zīmējums par to, ka, izdarot inventarizāciju otrajā brigādē (brigadieris P. Bērziņš un vietniece V. Regute), no cūku kopsvara gadā iztrūka... 4799 kg. Zem karikatūras vārdi: «Pumpē, onkul, revīzija nāk!»

Laba izdoma ir arī Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma sienas avīzes «Mūsu balss» un satiriskā izdevuma «Krokodils» redkolēģijām. Viņi daudz raksta par labo un arī negatīvo savā dzīvē, veikli to attēlojot fotozņēmumos un zīmējumos. Vajadzētu tikai vairāk konkrētības, nebaidīties vainīgos nosaukt istajā vārdā.

R. Birze

MUMS ATBILD

Uzraksti būs pareizi

Mūsu laikraksta 3. februāra numurā bija ievietots raksts «Pareizrakstība visiem saistoša», kur kritizēja Jēkabpils autobusu stacijas vadību par kropļotiem uzrakstiem.

11. ATK priekšnieks b. Zobens redakcijai atbild, KA RAKSTS AP-

SPRIESTS DARBINIEKU SANĀKSMĒ. AUTOSTACIJAS VADĪBAI PAR NOLAIDĪBU IZTEIKTA PIEZĪME UN UZLIKTS PAR PIENĀKUMU AFISĒT TIKAI PAREIZI NOFORMĒTUS PAZIŅOJUMUS.

Lasītāju feļtons

Labāku raksturojumu par šo latviešu tautas sakāmvārdū grūti izdomāt dažiem 30. ATK darbiniekiem.

— Skaidrs, runa būs par motokrosu! — ātrumu sporta cienītāji steigšies atminēt.

— Varbūt figūrbrauciens uz ledu? — asu momentu, dramatisku epizožu milētāji centīsies tos papildināt.

— Gan jau kāds pārgalvis iestūrējis grāvi, — tā spriedis pesimisti. Lasītājs droši vien jau būs kļuvis nepacietīgs. Kas īsti noticis?

Mūsu varoņi — 30. ATK šoferis un konduktore, kas 1962. gada 5. februārī apkalpoja autobusu līniju Vietalva—Krustpils.

— Tātad autobusu kross? Figūrbrauciens ar pasažieriem?

Uztraukumam nav vietas. Šoferis nebija iereibis, konduktore arī. Viņu tiešā priekšniecība, Krustpils autobusu stacijas priekšniece Marija Utkina autoritatīvi apliecināja:

— Autobusu vadīja vislabākais šoferis, pasažierus apkalpoja priekšzīmīga konduktore.

Un tomēr, kā mēdz teikt, fakti runā paši par sevi. Bija pirmdienā — 5. februāra rīts. Plāviņu pieturā, kā parasti, kupls pasažieru pulciņš gaida autobusu. Starp tiem grupa Krustpils rajona iestāžu darbinieku — vietējās saimniecības nodaļas vadītājs Imants Kapteinis, tās pašas nodaļas darbinieks St.

Svarīga PSRS iniciatīva

Visā pasaulē pašlaik plaši apspriež PSRS jauno miermīlīgo priekšlikumu, ar ko N. Hruščovs nāca klajā savos vēstījumos ASV, Anglijas un vairāku citu valstu valdību galvām. Padomju valdības vārdā N. Hruščovs ierosināja, lai neseno nodibinātā 18 valstu atbrūpošanās komiteja sāktu darbu ar tajā pārstāvēto valdību (valstu) galvu piedalīšanos. Vēstījumos uzsvērts, ka pirmoreiz visā sarunu vēsturē atbrūpošanās orgānam ir diezgan precīzi norādījumi — ANO Ģenerālās Asamblejas atzītie vispārējie un pilnīgie atbrūpošanās pamatprincipi. Tagad svarīgāk par visu ir panākt, lai 18 valstu komiteja, kurai jābūt savs darbs Ziemeļ 1962. gada 14. martā, uzņemtu spēcīgu un pareizu startu, lai tā sāktu strādāt ar lielu enerģiju un varētu gūt labas sekmes. Tāpēc valdību vadītājiem pašiem vajadzētu veikt visatbildīgāko un sarežģītāko darbu 18 valstu komiteju sēžu sākuma posmā.

Kā zināms, agresīvajos blokos ietilpstošās valstis nemitīgi uzkrāj ieročus, paplašina savas armijas. ASV, Anglija un Francija turpina kodolizmēģinājumus. Bet drudzai nābrūpošanās, it īpaši kodolieroču uzkrāšana, stipri apdraud mieru. Lūk, kāpēc Padomju valdības jau no iniciatīvu, kas var dot svarīgu ieguldījumu vispārējās un pilnīgas atbrūpošanās problēmu atrisināšanā, tik plaši un dedzīgi atbalsta visa progresīvā cilvēce. Pat daudzas buržuāziskās avīzes secina, ka rietumvalstīm jāpieņem Padomju valdības priekšlikums.

Kas notiek Francijā

Vētrainajiem notikumiem, kas šajās dienās risinās Francijā, pievērsta visas pasaules uzmanību.

Aizritējis jau gandrīz gads, kopš Alžīrijā un Francijā darbojas teroristiskā organizācija — OAS. Šī pagrīdes organizācija, kas sākumā izvirzīja lozungu «Alžīriju — francīem», t. i., vērsās pret nacionālās

neatkarības piešķiršanu Alžīrijai, tagad Francijā apvienojusi reakcijas un fašisma spēkus. Neviens vairs nešaubās par to, ka OAS mērķis ir sagrābt politisko varu valstī. Sā mērķa sasniegšanas līdzeklis ir terors, kas vērst pret progresīvajiem darbiniekiem, pret visiem aktīvajiem cīnītājiem par demokrātiju. Teroristi jo sevišķi aktivizējušies pēdējos mēnešos. Kā ziņoja agentūra «France Presse», šā gada janvārī Alžīrijā vien teroristu uzbrukumos nonāvēti 550 cilvēki un ievainoti 990. Ļoti daudzi uzbrukumi izdarīti arī Francijā. Katru dienu Parīzē un citās Francijas pilsētās sprāgst teroristu izliktās bumbas.

Bet ko dara de Golla valdība, lai savaldītu fašistiskās reakcijas trakošanu? Vārds nosodīdama teroristus, tā praksē realizē oasiešu atbalstīšanas politiku un «patiesībā nedara neko, lai izbeigtu viņu noziedzīgo darbību.

Redzēdami varas orgānu bezdarbību, Francijas demokrātiskie spēki sāka apvienoties, lai ar kopīgām pūlēm atvaīrītu augošās fašisma briesmas. Un tūdaļ sekoja notikumi, kas skaidri parādīja, kā pusē nostājušies varas orgāni, kā intereses viņi aizstāv. 8. februārī Parīzē, Bastilijas laukumā sapulējās 60.000 darbaļaužu — komunisti, socialisti, radikāļi, katoļi un bezpartejiskie — lai pateiktu «nē!» fašismam un pieprasītu no valdības noteiktu rīcību pret «ultra», kas tiecas pēc varas. Un līdz tam bezdarbīgie varas orgāni sāka noteikti un aktīvi rīkoties... pret mierīgiem demonstrantiem. Policisti un žandarmi neželīgi izrēķinājās ar demokrātiem. Astoni nonāvēti un 300 ievainoti — tāds bija šis dienas asiņainais rezultāts. Bet teroristi tajā pašā laikā nesnāuda: burtiski tais pašās stundās oasiešu banditi uzspīdīnāja galvaspilsētā 11 bumbas — pie Komunistiskās partijas mītnēm, pie progresīvām izdevniecībām. Tā apvienojās abas reakcijas frontes. Oasieši un Francijas varas orgāni izrādījās bariķādes vienā pusē, bet demokrātiskie spēki — otrā pusē. Un par to nav ko brīnīties: oasieši un Francijas varas orgāni taču kalpo vienam saimniekam — lielajam monopolim. Savā starpā viņi strīdās tikai par izraudzīto mērķu sasniegšanas metodēm. Kā vien, tā arī ori par savu galveno ienaidnieku uz-

JĒKABPILS RAJONA

TAUTAS UNIVERSITĀTE

Pedagoģijas fakultātes nodarbība notiks 22. februārī plkst. 19 Jēkabpils 1. vidusskolā.

viņām Vietalvas autobusam mainīts atiešanas laiks? Ne? Tātad jāgaida nākošais un jākavē darbs?

Pulkstenis rāda bez dažām minūtēm desmit. Krustpili iebruc rajona slimnīcas ātrās palīdzības automašīna. Garāmāgāji bažīgi tai noraugās pakal:

— Laikam atkal kāda nelaime...

Šoreiz viņi maldījušies. Automašīna atceļā no izsaukuma atvedusi no Plaviņām dažus mūsu neveiksmīnīkus. Viņi sirsnīgi pateicās atsaucīgajam šoferim un steidzas uz noseboto darbu. Dažiem atbraukšana nav bijusi tik veiksmīga.

Mūsu bēdu stāsts galā. Te varētu pielikt punktu. Tomēr vēl nav pateikts viss par vislabāko šoferi, priekšzīmīgo konduktori. Ar viņiem palūgšim iepazīstināt lasītājus autostacijas priekšnieci Mariju Utkinu. Pie reizes, biedre Utkina, lūgšim pastāstīt, kā tad strādā tie šoferi, kuru darbu Jūs novērtējat labi un apmierinoši?

Pasažieru bēdu stāstu un prasības pierakstījis

E. Stūrmāns

skata Francijas Komunistisko partiju.

Cenzdamies izolēt komunistus, varas orgāni mēģināja uzvēlt vainu par 8. februāra asiņainajiem notikumiem «komunistiskajiem kūdītājiem». Taču šis manevrs nespēja nevienu maldināt. Sajās dienās stipri augusi Komunistiskās partijas autoritāte, tieši šo partiju uzskata par viskonsekventāko cīnītāju pret fašismu. Tajā iestājas tūkstosiem jaunu biedru. Uz fašistu teroru un policijas zvērībām franču tauta atbild ar savu spēku apvienošanu. Par to liecina vispārējie streiki, kuros piedalījās miljoniem franču darbaļaužu. Par to liecina desmitiem demokrātisko organizāciju un arod biedrību atbalstīto kreiso politisko partiju manifestācijas. Jo apliecināja miljons parīzieši, kas 13. februārī izgāja galvaspilsētas ielās, lai pavadītu pēdējā gaitā astoņus savus biedrus.

Tauta apvienojas. Cīņā pret fašismu, par demokrātiju sākas jauns posms.

A. Račkovs

SPORTS

Par „Vārpa“ kausu volejbolā

Sākušās Latvijas PSR sporta biedrības «Vārpa» kausa izcīņas sacensības volejbolā. Izloze pirmajā sacensībā bija saredusi kopā Siguldā un Krustpils viriešu komandas. Nolikums paredz pirmajā kārtā abām komandām sacensties divreiz — vienreiz savā, tad — pretinieka laukumā. Uzvarētājs turpina sacensības Limbažos, kur satiksies zonas pirmās kārtas uzvarētāji. Neskatoties uz spēcīgo sniegtu, šogad 13. februārī ieradās Krustpili. Springajā sacensībā ar 3:0 (15:10; 17:15; 15:6) uzvarēja krustpilieši. Labi šajās spēlēs debitēja Miļuns, kas spēlēja no komandas atskaitītā Bogdanova vietā.

J. Bērziņš,

LPSR «Vārpa» Krustpils rajona padomes treneris

Aģitbrigāde uz slēpēm

Lauksaimniecības ministrijas tūristi, veicot pirmās kategorijas ieskautes pārgājienu pa sniegotajiem Vidzemes centrālajiem augstiem, uzņēma papildus uzdevumu — par godu PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām veikt aģitācijas darbu lauku darbaļaužu vidū.

12. februāra vakarā tūristi ieradās Vietalvas padomju saimniecības centrā. Šeit mūtoārdu žurnāla veidā pārrunājām par varonīgo Kubu, lauksaimniecību, tūrisma, tāpat uz zinājām, kā padomju saimniecība veic uzdevumus, kādus nospraudis PSKP XXII kongress.

Kopīgās pārrunas noslēdzot, visiem bija viena doma, ko izteica padomju saimniecības direktors b. Sneideris: «Kaut šādas tikšanās būtu biežākas. Uz drīzu atkalredzēšanos!»

Ja zinām, ka mūs gaida, mums, tūristiem, ir vieglāk cauri kupenām sniegtu doties tālāk pa maršrutu Plaviņu HES — Vietalva — Vestiena — Vecpiebalga — Drusti — Rauna — Araiši.

V. ATSLEGA, grupas vadītājs

Jēkabpils rajona kolhoza «Ezerkrasts» valde un partijas pirmorganizācija dziļās sērās paziņo, ka pēkšņi miris PSKP biedrs, kolhoza traktorists PĒTERIS BRŪVERIS. Izvadišana pēdējā gaitā 24. februārī uz Kļauces kapiem.

Redaktora v. Ž. TILTIŅA

Jēkabpils rajona kolhozam «Nākotnes kalējs» steidzīgi vajadzīgs elektriķis. Alga pēc vienošanās.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālraksti redakcijai — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešās vado tālrunim — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija Jēkabpili, Brīvības ielā 312.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского и Крустпилсского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.